

Arrest

nr. 307 107 van 23 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. C. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) X.

1.2. Verzoeker dient op 7 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 10 augustus 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 december 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, L. K., beschikt over de Georgische nationaliteit en bent afkomstig uit Kareli. Daar woonde u steeds doorheen uw jeugd, al verbleef u ook enkele jaren in het dorp Tselisi, ondertussen bezet gebied (Zuid-Ossetië). Op uw 18 jaar vertrok u naar Turkije om te werken. Na twee jaar keerde u in december 2015 terug naar Georgië. De zus van uw oma, A. M., waarbij u regelmatig had verbleven als kind was ondertussen overleden en, in tegenstelling tot wat zij u had beloofd, kreeg u haar huis in Berdenauli niet in uw bezit na haar dood, het was al verkocht. Daarom ging u bij uw oma in Tselisi wonen voor enkele maanden.

Vervolgens begon u aan uw verplichte legerdienst. In totaal heeft u 4.5 jaar gediend, gedurende die tijd verbleef u op de militaire basis in Gori. U stak in die periode enkele keren onwettig de grens over met Zuid-Ossetië om uw oma te bezoeken, dit zorgde voor problemen op uw werk en u zag zich gedwongen om het leger te verlaten. Er werd door de Georgische autoriteiten een gerechtelijke procedure tegen u opgestart waarin u werd verdacht van onwettige grensoversteek en onwettig verblijf in de regio van Zuid-Ossetië. Daarom vertrok u snel daarna, in het voorjaar van 2020, naar Polen voor meer dan een jaar, ook om te werken. U hoopte daar goed te kunnen sparen om een eigen huis te kunnen kopen, maar dat lukte niet en u zag zich gedwongen om terug te keren naar Georgië.

Begin 2022 kwam u opnieuw toe in Georgië en huurde u een woning voor drie maanden in Gori. Daar woonde u samen met uw vrouw en kind, al wisselde uw vrouw af tussen uw woonst en die van haar ouders. Eind maart 2022 verliet u Georgië en kwam u via Polen naar hier. U was enkele dagen onderweg naar België, waar u op 7 april 2022 een verzoek tot internationale bescherming (VIB) indiende.

Uw vrouw en kind vertrokken later in 2022. Op 7 november 2022 diende uw vrouw, N. L. (CGVS nr. [...]), haar VIB in België in.

Op 13 november 2023 werd u opgesloten in de gevangenis van Gent na een veroordeling door de correctionele rechtbank van Dendermonde voor feiten van diefstal.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Bij een terugkeer naar Georgië zegt u geen toekomstperspectieven te hebben. U heeft geen eigendom daar en als gevolg van een lopende rechtsprocedure tegen u schat u de kans erg klein in om bij terugkeer wel aan een job etc. te geraken. Het zal moeilijk zijn om uw leven daar op te bouwen. Bovendien wil u niet terugkeren naar een land met een Russisch gezinde overheid en vreest u gearresteerd te worden door Georgische autoriteiten in het kader van een (lopende) rechtszaak tegen u (CGVS, p. 8 & 9).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen betreffende toekomstperspectieven, huisvesting, werk en de lopende rechtszaak geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend problemen van socio-economische en gemeenrechtelijke aard.

De vrees die u in het kader hiervan uitspreekt dient overigens ernstig gerelativeerd te worden. U bent altijd in staat geweest om in uw eigen huisvesting te voorzien in Georgië, zelfs terwijl de rechtszaak lopende was. Nadat u zelf uw ontslag heeft ingediend bent u maar iets meer dan drie maanden in Georgië geweest. In deze periode ging u niet op zoek naar werk omdat u niet wilde dat mensen op de hoogte waren van uw aanwezigheid. U ontving economische steun. Nergens hieruit valt af te leiden dat u in het bijzonder benadeeld zou worden op de arbeidsen/of huizenmarkt (CGVS, p. 5 - 7 & 9).

Wat betreft de rechtszaak tegen u bestaat er eerst en vooral geen bewijs. Daarenboven gaat het om feiten die u niet betwist en waarvoor u meermaals gewaarschuwd werd, maar waarvan u niet had verwacht dat het zo 'onwettig' zou zijn. Er is echter geen reden om te denken dat de procedurele waarborgen en/of uw rechten als burger niet gerespecteerd werden. Het optreden van de Georgische autoriteiten valt niet buitenproportioneel te noemen, hun ingrijpen houdt dan ook geen onrechtmatige vervolging in. Dat u de laatste drie maanden voor uw vertrek uit Georgië zonder problemen of opgepakt te worden kon verblijven in Gori toont dit aan (CGVS, p. 6, 8 - 10).

Daarnaast is het opvallend dat u hier enerzijds een vrees door koestert, maar het anderzijds nalaat om na te gaan wat de stand van zaken hierin is sinds u geen gevolg gaf aan een oproepingsbrief om voor de rechtbank te verschijnen (CGVS, p. 9), afgezien van één poging door uw klasgenoot die langsging bij het politiekantoor (CGVS, p. 11). U weet dus zelfs niet of de zaak nog lopende is, dan wel of er al een vonnis of straf is uitgesproken. Dat uw klasgenoot zonder volmacht niet zomaar informatie over uw zaak meekrijgt, is bovendien niet ongewoon en bevestigt het vermoeden dat alles correct verloopt (CGVS, p. 11).

Wat betreft de politieke situatie in Georgië staat het u uiteraard vrij om niet onder het huidige regime van Georgië te willen leven. Alleen valt hieruit nergens een vrees in uw hoofd af te leiden en heeft u dan ook geen nood aan internationale bescherming hierdoor.

Tot slot spreekt u nog een vrees uit als een gevolg van enkele manifestanten die u tijdens uw legerdienst uiteen moest drijven alsook door de slechte relatie met uw schoonouders die tegen uw relatie zouden zijn (CGVS, p. 9), maar nergens in het onderhoud komt naar voren dat u in het kader van deze redenen effectieve problemen gehad zou hebben die zwaarwichtig genoeg zijn om te spreken van vervolging en/of een vrees bij terugkeer naar Georgië (CGVS, p. 11). Als het gaat over uw schoonouders slaagt u er niet eens in om concreet te maken wat ze dan precies zouden doen (CGVS, p. 10). Met dergelijke blote beweringen maakt u eventuele (toekomstige) vervolging geenszins aannemelijk.

Dat er in uw hoofd geen enkele vrees valt vast te stellen, wordt bevestigd door het feit dat u geen noodzaak voelde om internationale bescherming aan te vragen in Polen, terwijl u daar meer dan een jaar heeft verbleven op het moment dat uw zogezegde problemen reeds actueel waren (CGVS, p. 11).

Verder dient tevens te worden vastgesteld dat u hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat u niet kan rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten indien u van oordeel zou zijn dat uw rechten worden aangetast.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij of

zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U slaagde er niet in aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Naast het opzoeken van economische steun heeft u nooit een poging ondernomen om uw problemen aan te klagen, omdat u niet wist wie u kon helpen (CGVS, p. 11). Op deze manier maakt u niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig en/of onmachtig waren om u bescherming te bieden.

Bij de DVZ werd een kopie gemaakt van uw paspoort (inclusief visum voor Polen) en identiteitskaart. Via mail diende u achteraf drie documenten in waarmee u uw betrokkenheid bij het Georgische leger vermoogt aan te tonen. Uw identiteit noch professionele activiteiten worden in twijfel getrokken, maar verder verschaffen deze stukken geen bewijswaarde aangaande de door u beweerde problemen. Ze kunnen de appreciatie van het CGVS dan ook niet ombuigen.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

<C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de motiveringsplicht, van de principes van behoorlijk bestuur waaronder het vertrouwensbeginsel en de algemene zorgvuldigheidsplicht. Tevens vindt hij dat er sprake is van een beoordelingsfout van de commissaris-generaal.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

“1. Wat betreft de paragrafen 1- 2 - 4 - 5 van de motivering van de weigeringsbeslissing van het CGVS (pagina 2) :

Er is volgens verzoeker een lopende rechtszaak hangende omwille van zijn Problemen tijdens zijn legerdienst Het CG beweert dat het optreden van de Georgische autoriteiten niet buitensporig zou zijn, doch dit dient optreden volgens verzoeker gezien te worden in samenhang met de overwegende Russisch gezinde overheid ;

Dat vele Georgiërs ten andere geenszins Russisch gezind zijn, want die massale migratie van Russen vanuit Rusland naar Georgië brengt zowel de politieke beslissingen van de lokale en nationale autoriteiten in een voor hen ongunstige toestand, qua veiligheid, sociale en economische toestanden ;

Hij vreest een arrestatie bij terugkeer naar Georgie ;

Dat hij geen bewijs heeft kunnen verzamelen of ontvangen van zijn rechtszaak is nogmaals het bewijs dat hij de toestand in zijn land geenszins kan aanvaarden en de keuze genomen heeft te emigreren om erger, laat staan arrestatie te voorkomen ;

2. Wat de paragrafen 1-3-6-9-10 betreft van de motivering van het CGVS (pagina 2) :

Dat betrokkene door de overwegende invloed van het Russisch regime in Georgië, temeer met een hangende rechtszaak bij eventueel terugkeer geconfronteerd zou worden met de Géorgische autoriteiten bestaat weinig twijfel. Het feit van via een klasgenoot info trachten te bekomen over zijn rechtszaak gelinkt aan zijn problemen in zijn 4,5 jarenlange legerdienst bewijst dat hij zich ernstige zorgen maakt. Reden ook waarom hij tijdens een driemaanden période in Georgië, geen werk gezocht heeft. (zie paragraaf 3 CGVS) Beter vluchten dan andere problemen te hebben.

4. Wat te weinig of geenszins ter sprake komt in de beslissing van het CGVS :

De grootmoeder van moeders kant van verzoeker is “Aseti”. Zeer belangrijk voor de Russische invloedssfeer. Nu bestaat er een grens tussen Ossetië en Georgië. Verzoeker werd betrokken bij diverse incidenten,

vechtpartijen tussen de bevolking aan de grens en dit bracht problemen met de diverse chefs van het Georgische leger : betrokkene kan er geen namen op plakken omdat die chefs regelmatig veranderen. De grootmoeder van L., die "Asseti" is liet haar erfenis voor hem. In de période van zijn legerdienst ging hij in het noorden van Ossetië : de combinatie van die moeilijkheden met de grensovergang met de familiale problematiek van betrokkene liggen aan de oorsprong van zijn rechtszaak die hem dan het land deden verlaten.

5. Wat de paragrafen 2-3 (pagina 3) van de motivering van het CGVS betreft :

Hoe kan betrokkene in zijn land bescherming vragen wanneer er een combinatie is van inwendige Problemen : de problematiek van Zuid-Ossetië (waar hij regelmatig naartoe gaat langs de kant van zijn grootmoeder) en de rest van Georgië, de familiale problemen omdat de ouders van zijn vrouw niet akkoord gaan met de relatie L. met L. N., wat maakt dat de ouders moeten scheiden om niet door hun eigen familie ten onder worden gebracht ?

Er zal in de mate van het mogelijke het bewijs van scheiding voorgelegd worden (op de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) als gevolg van het niet akkoord gaan van de ouders van L. N. van de relatie van deze dochter met K. L. Ten einde familiale rust te bekomen samen met de rechtszaak gevolg zijn militaire dienst, heeft betrokkene beslist het land te ontvluchten - en zo rust op te zoeken in het buitenland ;

In tegenstelling tot wat het CGVS aanhaalt is het onmogelijk om bescherming te zoeken in Georgië voor de problematiek van Zuid-Ossetië en de rest van Georgië in samenhang met de noodzaak een scheiding aan te vragen in Georgië om familiale drama's te voorkomen;

In theorie is het gemakkelijk uitgelegd, de werkelijkheid ter plaatse is gans anders!

Ten andere het CGVS refereert zelf naar een theoretische tekst (paragraaf 10 van pagina 2) : ".....Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken.....dat dergelijke bescherming niet voorhanden is".

5. Dat de echtgenote van verzoeker, zijnde L. N. pas later Georgië verlaten heeft om internationale bescherming in België aan te vragen op 7 november 2022."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen

genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten wegens een gerechtelijke procedure die tegen hem loopt omdat hij ervan verdacht wordt onwettig de grens te hebben overgestoken en onwettig te hebben verbleven in de regio Zuid-Ossetië. Hij vreest verdere vervolging door zijn schoonouders omdat die zijn huwelijk niet goedkeuren en vervolging door Georgische legerchefs omdat hij manifestanten zou hebben helpen uiteendrijven tijdens zijn legerdienst. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten, omdat:

(a) verzoeker met betrekking tot zijn problemen betreffende toekomstperspectieven, huisvesting, werk en de lopende rechtszaak tegen hem geen verband aantoonde met één van de gronden zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie waarbij (i) deze problemen uitsluitend van socio-economische en gemeenrechtelijke aard zijn en (ii) deze problemen ernstig gerelativeerd kunnen worden aangezien verzoeker immers altijd in staat is geweest om in zijn huisvesting te voorzien in Georgië en ook economische steun heeft ontvangen na zijn ontslag;

(b) er geen bewijs bestaat over de rechtszaak tegen verzoeker waarbij (i) de rechtszaak over feiten gaan die verzoeker niet betwist en waarvoor hij meermaals gewaarschuwd werd maar waarvan hij niet had verwacht dat ze zo onwettig zouden zijn en (ii) het optreden van de Georgische autoriteiten in deze zaak niet disproportioneel is aangezien hun ingrijpen geen onrechtmatige vervolging inhoudt en verzoeker de laatste drie maanden voor zijn vertrek uit Georgië zonder problemen in Gori kon verblijven;

(c) het opvallend is dat verzoeker enerzijds een vrees koestert bij terugkeer door de rechtszaak tegen hem in Georgië maar anderzijds het nalaat om zich te informeren over de stand van zaken in zijn rechtszaak, waarbij (i) hij geen gevolg gaf aan een oproepingsbrief om voor de rechtbank te verschijnen; (ii) hij maar één poging ondernam om zich te informeren door zijn ex-klasgenoot te laten langsgaan bij het politiekantoor; (iii) het niet ongevoel is dat verzoekers ex-klasgenoot zonder volmacht niet zomaar informatie kan opvragen over zijn zaak bij het politiekantoor en (iv) dit het vermoeden bevestigt dat alles correct verloopt;

(d) er nergens een vrees in verzoekers hoofde af te leiden valt met betrekking tot de politieke situatie in Georgië;

(e) verzoekers vrees door de slechte relatie met zijn schoonouders die tegen zijn relatie zouden zijn en zijn vrees als gevolg van de uiteendrijving van enkele manifestanten tijdens zijn legerdienst niet zwaarwichtig genoeg zijn om te spreken van vervolging en/of een vrees bij terugkeer naar Georgië, waarbij verzoeker er niet eens in slaagt concreet te maken wat zijn schoonouders precies zouden doen indien hij terugkeerde naar Georgië;

(f) verzoeker geen noodzaak voelde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Polen terwijl hij daar meer dan een jaar heeft verbleven op een moment dat zijn problemen reeds actueel waren;

(g) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij niet kan rekenen op bescherming van zijn nationale autoriteiten waarbij (i) Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken; (ii) iedere persoon die vindt dat zijn rechten zijn geschonden de mogelijkheid heeft om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender; (iii) de Georgische autoriteiten in gratis juridisch advies voorzien voor elke Georgische burger door middel van Legal Aid Service; (iv) kwetsbare personen tevens een beroep kunnen doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank; (v) er een breed scala aan ngo's aanwezig is in Georgië die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand; (vi) niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is; (vii) verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat hij bescherming heeft gezocht, maar deze niet gekregen heeft ondanks dat dit toch verwacht kan worden en (viii) verzoeker naast het vragen van economische steun nooit een poging heeft ondernomen om zijn problemen aan te klagen;

(h) de stukken die verzoeker heeft neergelegd geen bewijswaarde verschaffen aangaande zijn problemen, waarbij zijn identiteit en professionele activiteiten niet betwist werden.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Verzoeker stelt dat het optreden van de Georgische autoriteiten in het kader van zijn rechtszaak gezien moet worden in samenhang met de overwegend Russisch gezinde overheid. De Raad wijst erop dat verzoeker niet aantoont wat juist de invloed zou zijn van de Russisch gezinde overheid op zijn rechtszaak. Hij wist dat het oversteken van de grens strafbaar was en had hiervoor ook al een waarschuwing gekregen (zie NPO, p. 6), maar hij bleef toch de grens oversteken. Hij brengt geen enkele informatie aan waaruit blijkt dat het optreden van de Georgische autoriteiten, in het kader van de hangende procedure, buitenproportioneel zou zijn, een onrechtmatige vervolging zou uitmaken of zou zijn ingegeven vanuit een ander motief dan het handhaven van de nationale wetgeving. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat vele Georgiërs niet Russisch gezind zijn, doch hiermee brengt hij de bestreden beslissing niet aan het wankelen, noch brengt hij hiermee elementen aan die een ander licht werpen op zijn zaak. De commissaris-generaal stelde terecht dat: *“Wat betreft de politieke situatie in Georgië staat het u uiteraard vrij om niet onder het huidige regime van Georgië te willen leven. Alleen valt hieruit nergens een vrees in uw hoofde af te leiden en heeft u dan ook geen nood aan internationale bescherming hierdoor.”*

4.1.6. Verzoeker stelt verder dat het feit dat hij geen bewijs heeft kunnen verzamelen over zijn rechtszaak aantoont dat hij de toestand in Georgië niet kan aanvaarden. Hij vindt dat door een ex-klasgenoot in te schakelen om verdere informatie voor hem te verzamelen over zijn rechtszaak, hij aantoont dat hij zich ernstige zorgen maakt. Hij zou om deze reden ook geen werk meer hebben gezocht drie maanden voor zijn vertrek uit Georgië. De Raad wijst erop dat verzoeker met deze overwegingen geenszins de beoordeling van de commissaris-generaal in een ander daglicht plaatst. Verzoeker heeft immers verklaard dat zijn klasgenoot geen bewijs over zijn rechtszaak meekreeg van de politie omdat hij geen volmacht had van verzoeker om deze informatie te verkrijgen (zie NPO, p. 11). Verzoeker heeft zelf sinds zijn vertrek uit Georgië ook niet geïnformeerd bij de politie over zijn rechtszaak en heeft niet gereageerd op de oproepingsbrief die hij heeft gekregen (zie NPO, p. 9). Er kan wel degelijk verwacht worden dat verzoeker meer informatie inwint over de rechtszaak die tegen hem loopt in Georgië, zeker aangezien dit de hoofdreden is voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Dat verzoeker geen werk zou hebben gezocht omwille van deze rechtszaak waarbij hij niet wilde dat mensen op de hoogte waren van zijn aanwezigheid drie maanden voor zijn vertrek uit Georgië, kan door de Raad niet worden bijgetreden. Er kan immers op gewezen worden dat verzoeker economische steun heeft aangevraagd bij de Georgische overheid (zie NPO, p. 9), wat opmerkelijk is indien hij niet wilde dat mensen op de hoogte waren van zijn aanwezigheid in Georgië. Verzoeker verklaarde bovendien ook dat hij, toen hij terug van Polen naar Georgië keerde, zelf naar de politieafdeling is geweest om zich te informeren, waarbij hij enkele dagen later de oproepingsbrief kreeg (zie NPO, p. 9). Waar verzoeker nog stelt dat de combinatie van de moeilijkheden met de grens over te steken met zijn familiale problematiek aan de oorsprong liggen van zijn rechtszaak, wijst de Raad erop dat, ook al wilde verzoeker de grens oversteken om zijn grootmoeder te bezoeken die haar erfenis voor hem zou nalaten, dan nog wist hij dat dit strafbaar was. Deze omstandigheid maakt niet dat de rechtszaak als buitenproportioneel gezien kan worden. Verzoeker kan bovendien bezwaarlijk voorhouden dat hij niet wist dat het illegaal was om de grens over te steken, waar hij verklaarde dat hij dit stiekem deed, de derde keer door de grenspolitie werd tegengehouden en werd gewaarschuwd dat de grensoversteek onwettig was, waarna hij vervolgens nogmaals de grens trachtte over te steken (zie NPO, p. 6). De overwegingen van de commissaris-generaal kunnen dan ook gevolgd worden waar hij vaststelt dat: *“Wat betreft de rechtszaak tegen u bestaat er eerst en vooral geen bewijs. Daarenboven gaat het om feiten die u niet betwist en waarvoor u meermaals gewaarschuwd werd, maar waarvan u niet had verwacht dat het zo ‘onwettig’ zou zijn. Er is echter geen reden om te denken dat de procedurele waarborgen en/of uw rechten als burger niet gerespecteerd werden. Het optreden van de Georgische autoriteiten valt niet buitenproportioneel te noemen, hun ingrijpen houdt dan ook geen onrechtmatige vervolging in. Dat u de laatste drie maanden voor uw vertrek uit Georgië zonder problemen of opgepakt te worden kon verblijven in Gori toont dit aan (CGVS, p. 6, 8 - 10). Daarnaast is het opvallend dat u hier enerzijds een vrees door koestert, maar het anderzijds nalaat om na te gaan wat de stand van zaken hierin is sinds u geen gevolg gaf aan een oproepingsbrief om voor de rechtbank te verschijnen (CGVS, p. 9), afgezien van één poging door uw klasgenoot die langsging bij het politiekantoor (CGVS, p. 11). U weet dus zelfs niet of de zaak nog lopende is, dan wel of er al een vonnis of straf is uitgesproken. Dat uw klasgenoot zonder volmacht niet zomaar informatie over uw zaak meekrijgt, is bovendien niet ongewoon en bevestigt het vermoeden dat alles correct verloopt (CGVS, p. 11).”*

4.1.7. Verzoeker stelt verder dat hij betrokken werd bij diverse incidenten en vechtpartijen met de bevolking aan de grens tussen Zuid-Ossetië en Georgië en dat hij hierdoor problemen kreeg met diverse chefs van het

Georgische leger. De Raad wijst er in deze op dat verzoeker hiervan geen melding heeft gemaakt bij zijn persoonlijk onderhoud, alwaar hij niet verder kwam dan het stellen dat “*andere mensen*” op de hoogte waren van de uiteendrijving van de manifestanten (zie NPO, p.9). Verzoeker heeft hier verder niets meer over verklaard, waarbij hij vervolgens enkel sprak over zijn vrees naar aanleiding van zijn rechtszaak en zijn schoonouders, die tegen zijn relatie zijn. Verzoeker heeft ook nooit enige concrete vrees geformuleerd ten aanzien van deze “*andere mensen*”. Wat betreft de uiteenzetting in het verzoekschrift, kan er vooreerst op gewezen worden dat verzoeker niet aannemelijk maakt welke concrete problemen hij zou hebben met zijn Georgische chefs omdat hij manifestanten uiteendreef tijdens de uitoefening van zijn job bij het leger. Evenmin verschaft hij enige verduidelijking of concretisering omtrent de “*diverse incidenten en vechtpartijen*”, die zouden hebben geleid tot problemen met de chefs van het leger. Ook wordt geen verdere verduidelijking verschaft omtrent de omvang en aard van deze problemen. Verder kan erop gewezen worden dat zijn problemen met de legerchefs een louter blote bewering betreffen, waarbij hij er niet in slaagt dit met concrete elementen aan te tonen. Zo stelt hij in zijn verzoekschrift dat hij niet eens de namen weet van deze chefs omdat deze regelmatig veranderden. Indien hij werkelijk blijvende en ernstige problemen zou hebben met deze Georgische legerchefs, dan kan er op zijn minst verwacht worden dat hij de namen van de chefs die problemen voor hem veroorzaken kent. Dit uiterst summier en niet geconcretiseerd betoog, kan dan ook bezwaarlijk volstaan om een vrees voor vervolging bij een terugkeer aannemelijk te maken.

4.1.8. Wat betreft de problemen met zijn schoonouders, kan de Raad – in navolging van de commissaris-generaal – enkel vaststellen dat verzoeker niet verder komt dan het stellen dat zijn schoonouders hem en zijn vrouw uiteen willen drijven, dat zij tegen de relatie zijn en dat zij zich agressief gedroegen tegenover hem. Gevraagd wat zijn schoonouders zullen doen, stelt verzoeker enkel dat hij niet concreet weet hoe zij zich zullen gedragen om hen uit elkaar te krijgen, maar dat hij alles zal doen om zijn gezin te behouden (zie NPO, p. 10). Verzoeker brengt echter geen concrete elementen aan, die erop wijzen dat de problemen met zijn schoonouders van dergelijk zwaarwichtige aard zijn, opdat kan worden gesproken van een vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Waar verzoeker nog stelt dat zij worden gedwongen te scheiden en hiervan een bewijs van echtscheiding zal bijbrengen, kan de Raad enkel vaststellen dat geen dergelijk bewijs werd voorgelegd. De commissaris-generaal stelt dan ook op pertinente wijze vast dat: “*Als het gaat over uw schoonouders slaagt u er niet eens in om concreet te maken wat ze dan precies zouden doen (CGVS, p. 10). Met dergelijke blote beweringen maakt u eventuele (toekomstige) vervolging geenszins aannemelijk.*”

4.1.9. De Raad wijst er verder ook op dat de commissaris-generaal terecht stelde dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Verzoeker voert dienaangaande aan dat het onmogelijk is voor hem om bescherming te zoeken in Georgië door de problematiek van Zuid-Ossetië samenhangend met het feit dat hij door zijn schoonouders verplicht wordt om de scheiding aan te vragen om familiale drama's te voorkomen. Uit objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt echter dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofile-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele

(veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker werpt geen ander licht op deze informatie. Hij heeft zo ook nooit klacht ingediend tegen zijn schoonouders, noch enige bescherming tegen hen gezocht.

4.1.10. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij in zijn beoordeling, die door verzoeker onbesproken wordt gelaten, waar hij stelt dat: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen betreffende toekomstperspectieven, huisvesting, werk en de lopende rechtszaak geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend problemen van socio-economische en gemeenrechtelijke aard.*

De vrees die u in het kader hiervan uitspreekt dient overigens ernstig gerelativeerd te worden. U bent altijd in staat geweest om in uw eigen huisvesting te voorzien in Georgië, zelfs terwijl de rechtszaak lopende was. Nadat u zelf uw ontslag heeft ingediend bent u maar iets meer dan drie maanden in Georgië geweest. In deze periode ging u niet op zoek naar werk omdat u niet wilde dat mensen op de hoogte waren van uw aanwezigheid. U ontving economische steun. Nergens hieruit valt af te leiden dat u in het bijzonder benadeeld zou worden op de arbeidsen/of huizenmarkt (CGVS, p. 5 - 7 & 9).

[...]

Dat er in uw hoofde geen enkele vrees valt vast te stellen, wordt bevestigd door het feit dat u geen noodzaak voelde om internationale bescherming aan te vragen in Polen, terwijl u daar meer dan een jaar heeft verbleven op het moment dat uw zagezegde problemen reeds actueel waren (CGVS, p. 11).”

4.1.11. Wat betreft de neergelegde stukken, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal, die door verzoeker volledig onbesproken wordt gelaten, bij waar hij stelt dat: *“Bij de DVZ werd een kopie gemaakt van uw paspoort (inclusief visum voor Polen) en identiteitskaart. Via mail diende u achteraf drie documenten in waarmee u uw betrokkenheid bij het Georgische leger vermoogt aan te tonen. Uw identiteit noch professionele activiteiten worden in twijfel getrokken, maar verder verschaffen deze stukken geen bewijswaarde aangaande de door u beweerde problemen. Ze kunnen de appreciatie van het CGVS dan ook niet ombuigen.”*

4.1.12. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Georgië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.2.2. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift of aanvullende nota enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk

die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
V. LAUDUS,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

V. LAUDUS	N. DENIES
-----------	-----------